

eensstemmelse med de for disses Inddrivelse gjældende Regler, uden Hensyn til, om Eiendommen senere maatte være gaaet over i Andres Eie. Dog bliver det, naar Attest i Overeensstemmelse med Pl. af 12te Januar 1820 og 4de Mai 1822 begjæres i Anledning af et Skjødes Thinglæsning, at bemærke, hvorvidt der er givet Henstand med Godtgjørelse for saadanne Omkostninger som de her omhandlede, ligesom der ogsaa ellers paa Forlangende derom bliver at meddele Vidnesbyrd.

§ 7.

Foranførte Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa de forhen private Gader eller Veie, som før denne Lovs Kundgjørelse under fornødent Forbehold i saa Henseende maatte være overtagne til Istandsættelse af Communen, saavel som paa de nye Gades eller Veis Anlæg over Privates Grund, som Communalbestyrelsen maatte beslutte.

Private Veie, der tjene til Brug for flere særskilte Eiendomme, og som Communalbestyrelsen ikke i Medfør af § 1 erklærer for offentlige, skulde af vedkommende Eiere holdes i farbar Stand og forsynes med forsvarligt Afløb ikke alene for Veien selv, men ogsaa for Spildevandet fra de derved liggende Bygninger, naar dette ikke tilstrækkeligen afledes paa anden Maade. Magistraten bestemmer, paa hvilken Maade saadanne Veie med tilhørende Vandløb skulde istandsættes og vedligeholdes, for at den nævnte Hensigt kan opnaaes, hvilken Andeel af Arbeidet hver enkelt Eier skal lade udføre, og inden hvilken Tid det skal være tilendebragt. Udføres Arbeidet ikke, foranstalter Magistraten det udført for Vedkommendes Regning.

§ 9.

Naar en Gade eller Veie erklæres for offentlig, bestemmer Communalbestyrelsen, hvorledes den for Fremtiden skal benævnes. Ligesledes skal det herefter alene tilkomme Communalbestyrelsen at give de allerede bestaaende offentlige Gader og Veie i Staden eller paa dens Grund Navne, samt at foretage Forandringer i de engang bestemte Navne. Ogsaa

kan Communalbestyrelsen paa vedkommende Privates Andragende bestemme Navne for Gader eller Veie, som ikke ere offentlige.

Om Gaders eller Veies nye eller forandrede Navne udfærdiges offentlig Bekjendtgjørelse af Magistraten.

§ 10.

Til at bestemme, hvilken Erstatning der skal gives de private Grundeiere i det i denne Lovs § 1 omhandlede Tilfælde, og til at foretage Burdering af de Grunde og Bygninger, som Communalbestyrelsen i Medfør af Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 27 maatte foredre affaaede til Gades eller Veis Anlæg, hvorunder og Anlæg af Torve skal anses indbefattet, anordnes en Commission, bestaaende af 2 af Indenrigsministeriet og 2 af den Kongelige Landsovers samt Hof- og Stadsret udnævnte Medlemmer, hvilken Commission i Tilfælde af Stemmelighed tiltrædes af en af Indenrigsministeriet udnævnt Dpmand. Den har at ansætte vedkommende Veistrækninger, Grunde eller Bygninger til sand Værdi i Handel og Wandel, men ved Erstatningens Fastsættelse bliver heri at afsorte den Forøgelse i Værdi, som den tilbageblivende Eiendom skønnes at opnaae. Som Følge heraf kan Erstatning for Afstaaelsen endog ganske bortfalde, naar den af Kommunen trufne Foranstaltning af Commissionen skønnes at medføre større Fordeel for Eieren, end det Afstaaedes Værdi udgjør. Naar Grund affaaes til Udvidelse af allerede bestaaende Gader og Veie, skal der tages særligt Hensyn deels til den større Byggefrihed, Eieren herved maatte opnaae, deels til, om den paagjældende Eiendoms Udstrækning er saa stor, at Eiendommen ogsaa efter Afstaaelsen giver Leilighed til samme Anvendelse som tidligere, og om Eiendommens Strækning langs Gade eller Veie ikke formindses ved Afstaaelsen, saa at den affaaede Jord paa Grund heraf kun kan betragtes som mindre værdifuld Baggrund.

De udnævnte Taxationsmænd saavel som Dpmanden have eengang for alle inden Retten edeltigen at forpligte sig til at udføre de foresaldende Forretninger med streng Upartifshed og Opmærksomhed, overensstemmende med de